

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Perjési András ügyvéd által képviselt felperesnek, a Sebők Imre Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen bankgarancia teljesítése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 3-án kelt 9.G.41.636/2009/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 625.000 (hatszázhuszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes 2006. április 3-án kelt, a perben nem álló ... Kft. (a továbbiakban: megbízó) megbízásából kiadott, a felpereshez címzett írásbeli nyilatkozatában teljesítési biztosítékként visszavonhatatlanul kötelezettséget vállalt arra, hogy a felperes írásbeli felszólítására és írásos bejelentésére 3 499 687 EUR értékhatárig kifizetést fog teljesíteni, amennyiben a felszólítás tartalmazza azt, hogy „a Megbízó nem teljesíti a Szerződés szerinti kötelezettségeit, és azon szempontot, amely szerint a Megbízó nem a Szerződés szerint jár el.”

Az alperes a garancia összegének a felperes írásos bejelentése és felszólítása alapján történő kifizetését vállalta arra az esetre is, ha annak ellenére, hogy annak a Megbízó és a felperes közötti konzorciumi megállapodásban foglalt feltételei

fennállnak, a garancia a lejárat napját megelőző 28. napig sem kerül meghosszabbításra.

A nyilatkozat rögzíti azt is, a kifizetésre vonatkozó igénynek tartalmaznia kell a felperes aláírását, amelyet a felperes bankja vagy közjegyző által hitelesíteni kell. A hitelesített felszólításnak és igénybejelentésnek az alperes irodájába legkésőbb 2009. április 13-ig, a garancia lejártának napjáig be kell érkeznie.

A nyilatkozat szerint továbbá „a garancia nem átruházható és nem engedményezhető, a Bank a garancia alapján kizárólag a Kedvezményezett (felperes) lehívása alapján és csak a Kedvezményezett (felperes) javára teljesít kifizetést.” Egyebekben a garancia a magyar Ptk., valamint a ... által kibocsátott 458. számú, Bemutatóra Szóló Garanciák Egységes Szabályai hatálya alá tartozik.

A garanciavállaló nyilatkozat utal arra is, hogy a Megbízó számára a Teljesítési Biztosíték nyújtását a ... javára történő ... pályaeépítés kivitelezésével összefüggésben létrejött konzorciumi megállapodás írja elő.

A megbízó ellen 2007. március 26-án csődeljárás indult, a megbízó csőd közeli helyzetéről az alperesnek tudomása volt.

A megbízó a lejárat előtt 3-4 héttel kezdeményezte az alperesnél a bankgarancia időtartamának a garanciális kötelezettségei biztosítékaként történő meghosszabbítását, amire az alperestől azt a tájékoztatást kapta, hogy erről a döntés meghozatala 6 hétig is eltarthat.

Ezt követően az alperes és a felperesi társaság ... fióktelepének alkalmazottai telefonon megbeszélést folytattak, amelynek során az alperes alkalmazottja arra tekintettel, hogy a lejáratig a bankgarancia meghosszabbításáról már bizonyosan nem születhet döntés, azt javasolta, hogy a felperes hívja le a bankgaranciát azzal, hogy egyúttal kérje az átutalás felfüggesztését, mert így lehetőség nyílik arra, hogy a bankgarancia meghosszabbítása esetén a lehívott összeg kifizetése helyett az alperes a meghosszabbított bankgaranciát ajánlja fel a felperesnek.

A felperes ... fióktelepe 2009. április 7-i keltezéssel levelet küldött alperesnek a bankgarancia lehívása tárgyában, amely szerint az alperes által 2006. április 3-án nyújtott teljesítési bankgaranciában meghatározott feltételek bekövetkeztek, ezért a felperes ... fióktelepe útján érvényesíti a bankgaranciát és kéri a 3 499 687 EUR összeg átutalását.

A felperes ... fióktelepe a cégjegyzékbe bejegyzett szervezeti képviselői által aláírt levelet telefaxon 2009. április 7-én (kedd) 18 órakor küldte el az alperesnek, az eredeti levél kézbesítő útján 2009. április 8-án (szerda) délután érkezett meg az alpereshez, azt az alperes alkalmazottja az utalás előfeltételét képező jogi véleményezésre másnap reggel továbbította a jogi osztálynak.

Az alperes Húsvétot követően, 2009. április 16-án kelt, a felperes ... fióktelepének küldött levelében megtagadta a bankgarancia teljesítését arra hivatkozással, a lehívó nyilatkozat nem a bankgarancia-vállaló nyilatkozatban kedvezményezettként megjelölt felperestől, hanem annak ... fióktelepétől származik, a fióktelep azonban az 1997. évi CXXXII. tv. 10. § (1) bekezdése értelmében a külföldi vállalkozás nevében képviseleti tevékenységet nem folytathat, a bankgarancia lehívása

tekintetében a fióktelep a felperes nevében történő eljárási jogosultságát igazoló meghatalmazást pedig nem csatoltak, egyébként is a bankgarancia nyilatkozatban az alperes nem vállalt kötelezettséget arra, hogy a kedvezményezett (a felperes) helyett egy meghatalmazott harmadik fél lehívására és javára teljesítsen. A kifizetés feltételeként a bankgarancia nyilatkozatban foglaltak szerint a lehívás lebonyolítására szóló meghatalmazás megléte esetén is kizárólag a kedvezményezettől származó nem teljesítési nyilatkozat lenne elfogadható. A lehívó nyilatkozat azért sem tekinthető szabályszerűnek, mert hiányzik róla az aláírások bankgarancia-vállalás szerinti közjegyzői hitelesítése.

A levél tartalmazza azt is, hogy miután a bankgarancia lejártáig, 2009. április 13-ig az arra jogosult kedvezményezettől nem érkezett lehívási nyilatkozat, a bankgarancia érvényét veszítette, annak alapján az alperes kifizetést nem teljesít.

A felperes ... fióktelepének jogi képviselője 2009. május 4-én kelt levelében ismételten felhívta az alperest a bankgarancia teljesítésére, vitatva a teljesítés megtagadása körében felhozott alperesi indokok megalapozottságát.

Az alperes az újabb felhívásra sem teljesített.

A felperes 2009. július 1-jén előterjesztett, utóbb részben módosított keresetében az alperest 3 499 687 EUR és ezen összeg után 2009. május 7-től a kifizetésig a Ptk. 301/A. §-ában meghatározott mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni, elsődlegesen a Ptk. 249. §-a alapján a bankgarancia teljesítése címén, másodsorban szerződésszegéssel okozott kártérítés címén.

Előadta, az alperes jogos ok nélkül tagadta meg a bankgarancia teljesítésére irányuló, 2009. április 7-én kelt és részére ugyanezen a napon, telefaxon, a következő napon pedig kézbesítő útján megküldött fizetési felszólítás teljesítését, a külföldi székhelyű vállalkozások ... fióktelepeiről és kereskedelmi képviseletéről szóló 1997. évi CXXXII. tv. 3. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel ugyanis a felperes szervezeti egységeként működő fióktelep a felperesi anyacég utasítása alapján eljáró képviselői a bankgarancia lehívásakor a felperes nevében jártak el, a fióktelep jognyilatkozatát úgy kell tekinteni, mintha maga a felperes tette volna, figyelemmel arra is, a felperes és a megbízó közötti konzorciumi megállapodás módosításait is a felperes ... fióktelepének képviselői írták alá. A lehívó nyilatkozatot aláíró személyek képviseleti jogosultságát az ahhoz mellékelte, a Ctv. 9. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, ügyvédi ellenjegyzéssel ellátott aláírási címpéldányok megfelelően igazolták, így a közjegyzői hitelesítés hiányára való alperesi hivatkozás is megalapozatlan volt.

Előadta azt is, amennyiben a lehívó nyilatkozat mégsem lenne alkalmas arra, hogy annak alapján az alperes eleget tegyen a bankgaranciában vállalt fizetési kötelezettségének, az alperestől elvárható lett volna, hogy a bankgarancia lejártáig még rendelkezésére álló három munkanapon belül megvizsgálja a lehívó nyilatkozatot és annak hiányosságairól haladéktalanul értesítse a felperest, ily módon lehetőséget biztosítva számára arra, hogy a lehívó nyilatkozat hiányosságait még a bankgarancia lejárta előtt orvosolhassa. A 2009. április 7-én faxon, a következő napon pedig kézbesítő útján is megküldött lehívó nyilatkozat bankgarancia lejártát megelőző elbírálására az alperesnek három teljes munkanap

állt rendelkezésére, elutasító döntését azonban csak 2009. április 16-án, hét munkanap elteltével közölte. Az alperes ezzel megsértette a ... 458. számú szabályzata 10. cikkelyének a) pontját, amely szerint a garancia lehívására irányuló nyilatkozat teljesítéséről vagy visszautasításáról megfelelő, ésszerű határidőn belül döntenie kellett volna, és a b) pontban írt kötelezettségének sem tett eleget, amely a kedvezményezett elektronikus hírközlő eszköz útján történő azonnali értesítését írja elő. Az alperes azzal, hogy elmulasztotta ezen kötelezettségei teljesítését, megsértette a Ptk. 4. § (1) bekezdése szerinti jóhiszeműség, tisztességesség követelményét, valamint együttműködési kötelezettségét, továbbá a Ptk. 4. § (4) bekezdésébe ütközően nem az adott helyzetben tőle elvárható magatartást tanúsította. Az alperes eljárása továbbá rosszhiszemű is volt, arra irányult, hogy a bankgarancia lejártával mentesüljön fizetési kötelezettsége alól, amelynek teljesítése a megbízó általa is ismert csőd közeli helyzetére és az ebből eredő károsodás veszélyére tekintettel nem állt érdekében. Az alperes azzal, hogy elmulasztotta a lehívó nyilatkozat ésszerű határidőn belüli megvizsgálását és a hiányosságok haladéktalan közlését, megakadályozta a felperest abban, hogy a hiányosságokat még a bankgarancia lejárta előtt orvosolhassa. Az alperes jogellenes, felróható és rosszhiszemű magatartásával a bankgarancia összegével azonos kárt okozott a felperesnek, amit köteles megtéríteni.

A felperes annak bizonyítására, hogy az alperes a bankgarancia lehívása időpontjában ismerte a megbízó csőd közeli helyzetét, indítványozta az alperes kötelezését azon banki iratok csatolására, amelyek a megbízóval szembeni követeléseit minősítésével, kockázatával, céltartalék képzésével kapcsolatosak.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, a bankgarancia-vállaló nyilatkozatában a felperes mint kedvezményezett javára a garanciavállaló nyilatkozatban meghatározott feltételeknek megfelelő felperesi felszólítás alapján történő fizetésre vállalt kötelezettséget, és miután a bankgaranciát nem a felperes, hanem annak ... fióktelepe hívta le, a lehívó nyilatkozat nem felelt meg a garanciavállalásban meghatározott feltételeknek, ezért annak alapján nem állt be fizetési kötelezettsége, a kifizetést jogos okkal tagadta meg. A lehívó nyilatkozat egyebekben az aláírások garanciavállaló nyilatkozatban ugyancsak előírt közjegyzői hitelesítésének hiányában sem volt elfogadható.

A felperesi kártérítési igény is megalapozatlan, mert a lehívó nyilatkozatot a jogszabályi rendelkezéseknek és a nemzetközi szakmai előírásoknak megfelelően a megfelelő időn belül megvizsgálta, figyelemmel arra is, hogy működési rendje szerint legalább 2-3 nap kellett ahhoz, hogy a kellően alapos és körültekintő jogi vizsgálatot követően az illetékes szervezeti egységénél bizottsági döntés születhessen a lehívó nyilatkozat teljesíthetősége tárgyában. A vizsgálat eredményéről is ésszerű határidőn belül értesítette a felperest, akinek a húsvéti ünnepek közbejötté miatt ténylegesen akkor sem lett volna lehetősége a hiányok pótlására, ha a lehívó nyilatkozat hozzá érkezését követő második munkanapon, 2010. április 9-én meghozta volna a döntését, és erről haladéktalanul értesítette volna a felperest. A garancia április 13-i lejártára tekintettel ugyanis a szabályszerű lehívó nyilatkozatának legkésőbb április 10-én meg kellett volna hozzá érkeznie. Állította azt is, a felperest nem érhetette kár, figyelemmel arra, hogy a megbízó

időközben a bankgaranciával biztosított kötelezettségének eleget tett, a bankgarancia lehívásának feltétele megghiúsult.

A felperes által kért iratok csatolását banktitokra hivatkozással megtagadta.

Az elsőfokú bíróság 2010. szeptember 30-án meghozott 9.G.41.636/2009/13. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest az alperes részére 1 250 000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint a Ptk. 249. §-a szerinti bankgarancia-vállalás esetén a teljesítési kötelezettség fennálltának vizsgálatakor a garanciavállaló nyilatkozat szövegét kell irányadónak tekinteni, az abban foglalt formai előírások teljesítését a garanciát nyújtó bank köteles ellenőrizni, és azok fennállta hiányában köteles a lehívó nyilatkozatot visszautasítani. A perbeli esetben a garanciavállaló nyilatkozat a felperest jelölte meg a bankgarancia jogosultjaként, a lehívás jogosultságát felperes nem ruházhatta át ... fióktelepére, és a ... fióktelep az 1997. évi CXXXII. tv. 10. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a felperes törvényes képviselőjére sem volt jogosult. Ily módon a felperes ... fióktelepe a felperes nevében nem tehetett joghatályos, az alperes fizetési kötelezettségét eredményező lehívó nyilatkozatot, a lehívó nyilatkozat teljesítését az alperes jogszerűen tagadta meg, ezért az elsődleges kereseti kérelem megalapozatlan.

A rendelkezésre álló adatok, okirati bizonyítékok, tanúvallomások alapján az elsőfokú bíróság azt sem találta megállapíthatónak, hogy a bankgaranciát lehívó nyilatkozat vizsgálata és ennek eredményéről a felperes tájékoztatása során alperes a jóhiszeműség és a tisztesség követelményét, valamint együttműködési kötelezettségét megsértve járt volna el, illetve nem tartotta volna be a rá irányadó nemzetközi szakmai előírásokat. Ebben a körben az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem volt figyelmen kívül hagyható az sem, hogy a lehívó nyilatkozat közlésére 2009. április 8-án, délután került sor és ezt követően a bankgarancia lejártáig, április 13-ig az alperesnek a húsvéti ünnepek közbejötté miatt ténylegesen csak igen rövid idő állt volna rendelkezésére a nyilatkozat jogszerűségének a bankgarancia lejártát megelőző vizsgálatára.

A tanúk vallomásai között részlegesen fennálló, szembesítéssel sem feloldható ellentmondásokra figyelemmel sem volt megállapítható, hogy a telefonon történt előzetes egyeztetés során az alperes alkalmazottja a képviselő kérdésében félrevezette volna a felperes ... fióktelepének alkalmazottját. A rendelkezésre álló adatok alapján az sem volt tényként megállapítható, hogy a felperesnek ténylegesen olyan költsége, kiadása merült volna fel, amelynek a bankgarancia összege szolgált volna fedezetül, és amelyre tekintettel a bankgarancia kifizetésének elmulasztásából eredően a Ptk. 355. § (4) bekezdése szerinti kára származott volna. Mindezekre figyelemmel a felperes kártérítési igénye is megalapozatlan.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elődlegetesen az ítélet megváltoztatását és az alperes keresete szerinti marasztalását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Állította, az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel a per eldöntéséhez szükséges mértékben, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen értékelte. A perben tett korábbi nyilatkozatait fenntartva, az 1997. évi CXXXII. tv. rendelkezéseire utalva hangsúlyozta, ... fióktelepe a felperes képviselőjében eljárva jogosult volt lehívni a bankgaranciát, az anyacég törvényes képviselői a fióktelep vezető tisztségviselőinek ezen jogosultságát 2009. április 27-én kelt, a perben hiteles fordításban csatolt nyilatkozatukban megerősítették, ezt azonban az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. A ... fióktelep érvényes, joghatás kiváltására alkalmas nyilatkozattal hívta le felperes képviselőjében a bankgaranciát, az alperes jogosulatlanul tagadta meg a teljesítést.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján továbbá a felperes véleménye szerint az is egyértelműen megállapítható, hogy az alperes rosszhiszeműen, a Ptk. és az ICC 458. számú szabályzat rendelkezéseit megsértve járt el, amikor a lehívó nyilatkozatot nem vizsgálta meg az elvárható határidőn belül, és a hiányosságokról is késve értesítette a felperest, amivel a bankgarancia összegével azonos kárt okozott. E körben a felperes sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság indokolás nélkül mellőzte a megbízó tartozásainak az alperesi minősítésével kapcsolatos banki iratok beszerzésére irányuló bizonyítási indítványa teljesítését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte, lényegében helyes indokaira tekintettel. Korábbi perbeli nyilatkozatait fenntartva hangsúlyozta, a bankgaranciát lehívó nyilatkozat teljesítését jogszerűen tagadta meg, figyelemmel arra, hogy a bankgarancia nyilatkozat szerint a teljesítésre kizárólag a kedvezményezett lehívása alapján és kizárólag a kedvezményezett javára kerülhetett sor, ezért a felperes ... fióktelepének lehívása alapján a fióktelep részére nem teljesíthetett kifizetést, továbbá a lehívás alakilag sem felelt meg a bankgarancia nyilatkozatban rögzített követelményeknek, közjegyzői hitelesítés hiányában. A bankgarancia lehívásának időpontjára, körülményeire, továbbá arra tekintettel, hogy a kifizetés feltételeit alaposan, körültekintően kellett vizsgálnia, a lehívó nyilatkozatot megfelelő időn belül bírálta el, és annak eredményéről is megfelelő időn belül tájékoztatta a felperest, a lehívástól a bankgarancia lejártáig rendelkezésre álló rövid időtartam nem volt elegendő a lehívó nyilatkozat kellő alaposágú vizsgálatához, e körben nem tanúsított olyan jogellenes, felróható magatartást, amely kártérítési felelősségét megalapozhatná.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelő bizonyítás lefolytatását követően a bizonyítékok Pp. 206. §-a szerinti mérlegelésével, értékelésével a per eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, és az arra alapított jogi következtetése is érdemben helytálló.

A Ptk. 249. §-a értelmében a bankgaranciában a bank arra vállal kötelezettséget, hogy meghatározott feltételek esetében és határidőn belül meghatározott értékhatárig fizetést fog teljesíteni a kedvezményezettnek.

A bankgarancia tehát a bank olyan önálló kötelezettségvállalása, amely a bank és a kedvezményezett között hoz létre jogviszonyt, a bank kötelezettségének tartalmát a bankgarancia szövege határozza meg, a bankgaranciát csak az abban megjelölt kedvezményezett érvényesítheti, mégpedig kizárólag a bankgaranciában meghatározott feltételek szerint és határidőn belül.

A perbeli esetben az alperes a bankgaranciát vállaló nyilatkozatában a felperest jelölte meg kedvezményezettként, és kizárólag a felperes mint kedvezményezett lehívása alapján, továbbá a felperes mint kedvezményezett javára történő kifizetésre vállalt kötelezettséget, egyebekben a bankgarancia lehívására irányuló nyilatkozaton a felperes (képviselője) aláírásának közjegyzői hitelesítését is megkövetelve.

Abban a kérdésben nem volt vita a felek között, hogy a bankgarancia lehívására irányuló nyilatkozatot nem a felperes nyújtotta be törvényes (szervezeti) képviselőjének aláírásával, hanem azt a felperes ... fióktelepe terjesztette elő a fióktelep képviselőjének cégszerű aláírásával, az aláírások közjegyzői hitelesítése nélkül.

Az elsőfokú bíróság a külföldi székhelyű vállalkozások ... fióktelepeiről és kereskedelmi képviseleteiről szóló 1997. évi CXXXII. tv. rendelkezéseinek helyes értelmezésével helyezkedett arra a jogi álláspontra, hogy a felperesi jogértelmezéssel szemben a fióktelep képviseleti jogosultság hiányában nem tehetett a felperes nevében joghatályos lehívó nyilatkozatot, a nem arra jogosulttól származó lehívó nyilatkozat alapján pedig az alperest nem terhelte fizetési kötelezettség, ezért a bankgarancia teljesítésére irányuló kereseti kérelem megalapozatlan.

A felperes kártérítési igényét arra alapította, hogy az alperes a Ptk. 4. § (1) bekezdése szerinti jóhiszeműség és tisztesség követelményét, valamint a kölcsönös együttműködés kötelezettségét, továbbá a Ptk. 4. § (4) bekezdésében rögzített, az adott helyzetben elvárható magatartás tanúsításának kötelezettségét megsértve elmulasztotta a bankgaranciát lehívó nyilatkozata ésszerű határidőn belül, a bankgarancia lejártát megelőzően történő megvizsgálását és a hiányosságokról a felperes olyan időpontban való tájékoztatását, hogy a hiányokat még a bankgarancia lejártát megelőzően pótolhassa, az alperes eljárása rosszhiszemű volt, a megbízó csőd közeli helyzetének ismeretében arra irányult, hogy a bankgarancia lejártával mentesüljön fizetési kötelezettsége alól, az alperes eljárása egyúttal az ICC 458. számú szabályzatban rögzített nemzetközi szakmai előírásoknak sem felelt meg.

A perben arra nézve nem merült fel adat, hogy létezne olyan jogszabályban, szakmai szabályzatban foglalt vagy egyéb rendelkezés, amely meghatározná, hogy a bankgaranciát lehívó nyilatkozat szabályszerűségének, a bank fizetési kötelezettsége, mint joghatás kiváltására alkalmas voltának vizsgálatát a bankok mennyi időn belül kötelesek elvégezni, illetve hogy mi tekinthető olyan ésszerű, megfelelő határidőnek, amin belül elvárható, hogy a bank döntsön az ilyen fizetési igények teljesítése vagy a teljesítés megtagadása kérdésében.

Ugyanakkor a banki tevékenység jellegéből, továbbá a bankgarancia korábban már kifejtett sajátos jogi természetéből következően egy ilyen döntés a bank számára mindenkor jelentős pénzügyi kockázatot hordoz magában, ezért ennek megfelelő alapos, körültekintő, a bank belső működési-szervezeti rendjében meghatározott ellenőrzésnek alávetett előkészítést igényel. Erre figyelemmel pedig az alperes azzal, hogy a hozzá eredeti példányban 2009. április 8-án, délután benyújtott bankgarancia lehívó nyilatkozat teljesítése, illetve teljesítésének megtagadása tárgyában a bankgarancia lejártát megelőzően még rendelkezésére álló két munkanapon belül nem hozott döntést és erről a felperest nem értesítette, a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint sem sértette meg a Ptk. 4. § (1) és (4) bekezdése rendelkezéseit, nem tanúsított olyan magatartást, amely az adott tényállás mellett kártérítési felelősséget von maga után.

Az pedig a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható, hogy az alperes a bankgarancia lejártát megelőzően rosszhiszeműen eljárva azért nem vizsgálta meg a lehívó nyilatkozatot, illetve annak hiányairól azért nem adott tájékoztatást, hogy fizetési kötelezettsége alól mentesüljön. Önmagában az - egyebekben az alperes által sem vitatott - a tény, hogy az alperes tudott a megbízó pénzügyi nehézségeiről, csőd közeli helyzetéről, nem szolgálhat alapul az alperes rosszhiszeműségének megállapítására.

A felperes által indítványozott banki iratok beszerzésének hiányában is tényként volt megállapítható, hogy a megbízó pénzügyi helyzetét az alperes ismerte, így e körben a felperes által indítványozott bizonyítás elrendelése szükségtelen volt, azt az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és a peresztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alkalmazásával a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan mérsékelt összegben megállapított, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére.

Budapest, 2011. március 22.

. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

. Felker László s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró

A kiadmány hitelül